

Rudolf Gašper,
Tzgaja vesti,
osnutek za
prvoobhajance,
Nova gorica
1999/2000, str. 15

Jani se je takole pripravjal na svojo prvo sveto spoved. Nekdaj je Jani bil nemiten. Ko je prišel iz šole, je takoj poiskal svinčnik in list ter ju skrbno spravil v žep. Zdaj se sprehaja po kuhinji in premišljuje. Končno reče: »Mama, v dnevno sobo grem. Napisati moram nekaj zelo pomembnega! Mama se malo začudi in zaskrbljeno pogleda očeta. Oče jo pomiri: »Ne bodi v skrbeh za Janija. Saj veš, da bo šel v petek privč k sveti spovedi. Najbrž išče list, da si bo lažje zapomnil svoje grehe.« Oče je uganił. Jani sedi v dnevni sobi in premišljuje o svojih grehih. Potem pa reče: »Najboljše bo, če si jih zapisem in naučim na pamet. Lahko se zgodi, da bi kaj pozabil!« In začne pisati. Petkrat sem se pri molitvi smejal. Jezen sem bil na očeta, ker me je okregal. Kamenje sem metal v ptičje gnezdo. Trikrat sem zadel (to Jani prečrta, ker se je spomnil in zapisal), zadel sem v resnici enkrat. Med maso sem si izmenjaval slikice z drugimi fanti. Jani piše in piše ...

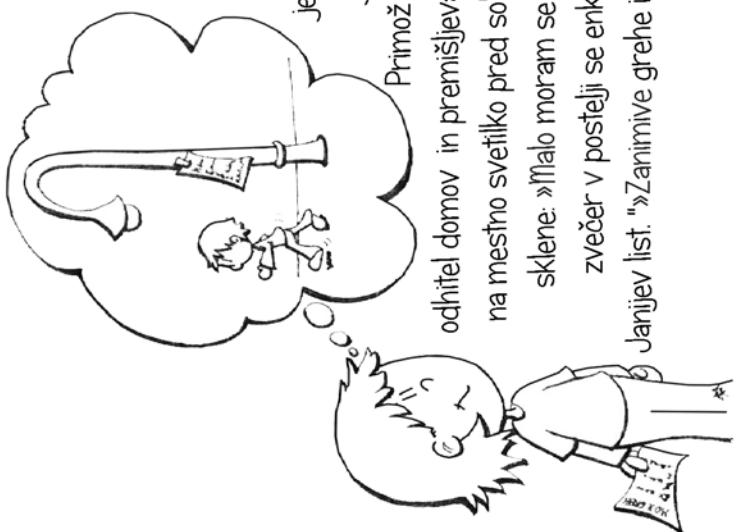
Pred solo je Jani ujščkal in mu izročil njegov list. Janijaje postal sram, ker je Primož bral njegove grehe. Toda Primož mu je podal roko in spos忠ivo dejal: »Ničesar ne bom izdal. Spovedna skrivnost, da ves!« Primož je govoril zelo resno. Jani je bil nad njim presenečen. »Spovedna skrivnost!« To je veliko več kot častna beseda. Primož ne bo ničesar izdal. Od tistega dne sta Jani in Primož postala najboljša prijatelji.

Sam se je pri molitvi smejal večkrat kot samo petkrat.

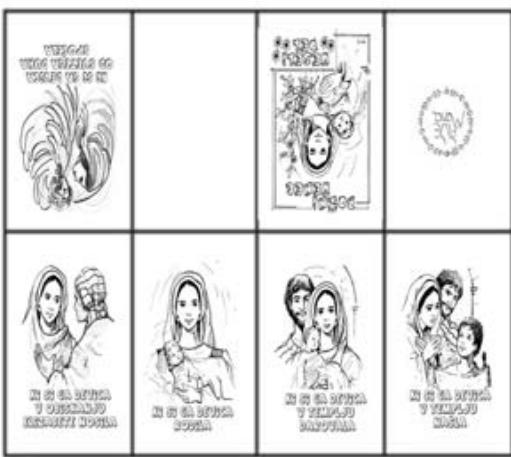
Da bi biljezen na očeta? Ne, to se ni pripetilo. Da bi metal kamenje na ptičja gnezda? To naj bi bil greh? Primož se spomni, da je ujet krotkega golopčka in mu zavil vrat. »Le tudi to greh?« Jani se je igral s slikicami v cerkvi. »Saj to vendar nri greh!« si misli Primož. »Ampak, če pomislim, da bi moral pri masi sodelovati in Boga slavit!« Primož obupuje. Opazi, da si je do sedaj zelo površno izprševal svojo vest. Na vsakdanje grehe sploh ni pomislil. Primož spozna, da ima veliko več grehov in zaspri. Ponoči pa ima hude sanje. Sanjal je, daje šel začetkih grehov in zaspri. Že od dalečje zagledal sošolke in sošolce, ki so bili zbrani pod v solo. Če od dalečje zagledal sošolke in sošolce, ki so bili zbrani pod svetilko. Othoci se smejejo in postkakujajo od veselja. Ko zagledajo Primoža, zbežijo. Počasi se Primož bližja drogu. In kaj zagleda? Na drogu visi Primožev list za spoved.

Ko se Primož po mučnih sanjah zbudi, poišče najprej Janijev list.

Naslednji dan se je zgodila nesreča. Jani je vtaknil svoj list z grehi v žep. Ko se je igral, mu je list padel iz žepa. Jani tega ni opazil. Primož, ki mu je stal nasproti, je opazil, da je Jani izgubil list. Skrivaj ga je pobral. »Zdaj se lahko Janiju maščujem!« je zamrmaril in poskušal od veselja. Jani in Primož sta se namreč že večkrat sprla. Primož je odhitel domov in premišljeval, kaj naj storiti. Pomisli je, da bi list pritrdir na mestno svetilko pred solo, da bi vsi brali Janijeve grehe. Potem pa sklera: »Malo moram se premislit!« Odločil se je, da bo vse skupaj zvečer v postelji se enkrat premisli. V spalnici prebere se enkrat Janijev list. »Zanimive grehe imata Jani. Petkrat se je pri molitvi smejal!« Primož ostalmi in se zamisli.

NAREDI KNJiŽICO

1 Zapogni list na 8 delov

2 Zareži v sredini
kot vidiš na sliki

4 Porini stranska robova
proti sredini

3 Odpri in znova zapogni
list po dolžini

5 Zloži robove
v knjižico